

عنوان مقاله:

بررسی آثار و نتایج هماهنگی عقل و نقل از دیدگاه آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احسان عبادی - طلبه سطح سه حوزه علمیه فیضیه بابل، کارشناسی ارشد ادیان و عرفان دانشگاه آزاد اسلامی بابل

مژده نوروزی راهکانی - دانشجوی دکتری مدرسی مبانی نظری اسلام دانشگاه تهران

نسرین نوروزی راهکانی - کارشناسی ارشد مدرسی معارف اسلامی دانشگاه معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

مبحث عقل و دین یکی از مباحث چالشی است که با رویکردهای مختلفی مواجه است و عده ای با جدانگاری عقل و دین ادعا کرده-اند که هر کدام حوزه‌های مستقل دارد، در این میان آیت‌الله جوادی آملی نظریه‌ی هماهنگی عقل و نقل را بیان می‌کنند، این نظریه‌دین را امر جامعی میدانند که عقل و نقل را تحت پوشش خود قرار میدهد، نقل دینی شامل قرآن و سنت و عقل نیز شامل عقلتجربی، تجربیدی، نیمه تجربیدی و ناب است، این نظریه علاوه بر حل مسئله تعارض عقل (علم) و دین نتایج ارزشمندی نظیر: نفی حاکمیت سکولاریسم علمی و جانشینی الهیات بر تمامی علوم انسانی و طبیعی، نفی نسبی‌گرایی در عقلائیات علمی، تضعیف‌دیدگاه‌های افراطی در حوزه علم دینی، پویایی مباحث فقهی در صنایع جدید، فراهم ساختن زمینه اسلامی شدن دانشگاه‌ها، ترویج علم اصول، نگرش صحیح نسبت به علم فلسفه، نفی نظریه‌ی تفکیک و ارائه درست دین، تفسیر صحیح از قلمرو دین و ختم نبوت خواهد داشت، که نشان از اتقان این نظریه میباشد، در این تحقیق با رویکرد توصیفی به مطالعه موردی دیدگاه آیت الله جوادی‌رباره ی هماهنگی عقل و نقل و آثار آن اشاره خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

دین، عقل، نقل، هماهنگی عقل و نقل، جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747908>

